

selvsølgelig skal opsætte at udtale mig nærmere om det sidste Forslag, indtil det kommer for efter dette, maa jeg dog allerede nu om begge disse sige — og det tror jeg vil finde almindelig Tilslutning — at man havde Marsag til at vente, at Regjeringen under de nuværende Forhold var mødt frem med Forslag, der paa en ganske anderledes Maade søgte at reformere de uheldige Omstændigheder, som finde Sted med Hensyn til vor Toldlovgivning samt vore Handels- og Omsætningsforhold. — Forslag til Lov om Anlæget af et Frilager er i sin foreliggende Skikkelse væsentlig forskjellig fra det, som forelaa for en Del Aar siden. Medens det tidligere var foreslaaet, at der skulde erhverves Grunde, beliggende syd for Toldbodpladsen, hinsides Forbindelsesgaden til Larsens Plads, og at der paa disse skulde anlægges udbuede Frilagerpladser, saa gaar nuværende Lovforslag kun ud paa, at der skal erhverves nogle Grunde, som støde op til og børe sig ind i Grundene paa den nuværende Toldbodplads. Det er saaledes et meget beskedent lille Forslag og jeg tror ikke, man fornuftigvis fra nogen Side kan have Noget at indvende imod en saadan Foranstaltning, for saa vidt den lader sig udføre for en Pris, der staar i nogenlunde rimeligt Forhold til den Værdi og den Betydning, som disse Grunde ville have for Staten. Det sidste Punkt kunde der maasse være Marsag til at overveie i et Udvalg, og man ser jo, at det heller ikke haster stærkt med denne Lov; thi da Regjeringen har erhvervet sig Ret til at kjøbe disse Grunde til Suint Termin 1888, saa ville vi, hvis Lovens Behandling tilendebringes i rimelig Tid, ikke komme til at overskride Fristen. Regjeringen forbeholder sig senere at fremkomme med Forslag om, hvorledes Pladsen skal anvendes, og desuden forbeholder Regjeringen sig til en senere Leilighed at tage det meget vigtige Spørgsmaal under Overveielse, som nødvendigvis maa reise sig i Forbindelse dermed, nemlig Spørgsmaalet om en Frihavn. Jeg kan ikke undlade at nævne dette Punkt i Forbindelse hermed, og jeg er ogsaa overbevist om, at det Udvalg, der ventelig vil blive nedsat om denne Sag, ligeledes vil have sin Opmærksomhed henvendt paa Frihavns-spørgsmaalet. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig paa det nærværende Standpunkt. Jeg forbeholder mig som sagt at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg.

Gad: Det glæder mig, at det ærede Medlem, der nu havde Ordet, har udtalt sig

paa en saa velvillig Maade om Regjeringens Forslag, at der, saavidt jeg kan skjønne, er alt muligt Saab om, at det kan blive sat igjennem. Jeg for mit Vedkommende kan ikke have Noget imod, at denne Sag henvises til et Udvalg. Det er fuldstændig i sin Ordren, at den bliver vel overveiet, skjøndt jeg, efter de Udtalelser, der nu have fundet Sted, ikke kan antage, at selve Lovforslaget kan frembyde synderlige Vanskeligheder. Naar jeg har begjæret Ordet, er det nærmest, fordi det ærede Medlem slog paa det større Spørgsmaal om en Frihavn ved Kjøbenhavn og antog, at dette Spørgsmaal maatte blive Gjenstand for Overveielse i det Udvalg, der maatte blive nedsat om dette Forslag. Jeg skjønner i det Hele taget ikke rettere, end at dette kunne være ret hensigtsmæssigt, men jeg vil dog tillade mig dertil at sige, at jeg ikke kan være enig i, at disse to Spørgsmaal staa i nogen absolut Forbindelse med hinanden, og jeg kan paa den anden Side heller ikke tro Andet, end at Overveielser med Hensyn til Spørgsmaalet om en Frihavn absolut maa ligge paa et andet Sted end hvor der, som i nærværende Lovforslag, er Tale om et Frilager. Jeg tror da heller ikke, at man er saa vidt fremskredet med Hensyn til dette Spørgsmaal, at der absolut i den nærmeste Tid, saalænge der er Tale om Frilager-spørgsmaalet, vil kunne blive Tale om Frihavns-spørgsmaalet, og samtidig skjønner jeg dog ikke, at der i og for sig kan være Grund til at mene, at der skulde være forspømt Noget i denne Henseende. Sagen interesserer ogsaa mig meget, og jeg vil oprigtig kunne slutte mig til det ærede Medlem, som nu talte, i at det er et Spørgsmaal, der ikke alene maa tages under Overveielse, men som ogsaa ganske naturligt vil komme til Udførelse, men der kan som sagt ikke være forspømt Noget i saa Henseende, da der hidtil ikke har været nogen Møjlighed til Stede for at indrette en Frihavn paa et Sted, hvor der fornuftigvis kan være Tale om at lægge den. Jeg tror ikke, at man i dette Dieblif er tilstrækkelig fremskreden med Hensyn til dette Spørgsmaal, men jeg vil dog henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed — skjøndt jeg ikke tvivler om, at den høitærede Minister allerede har havt sin Opmærksomhed henvendt derpaa — paa det, der i Diebliffet aabenbart er Hovedsagen, nemlig at man nu beholder eller erhverver de Arealer, der ere nødvendige dertil. Det staar mig ganske vist, paa Grund af det indvilede Spørgsmaal om Kjøbenhavns Havn ikke ganske klart, under hvilken Myndighed de høre, men Hovedsagen er som sagt, at man erhverver eller beholder disse Arealer, saaledes at man se-